

øve rockervirksomhed – for det er man jo sluppet godt af sted med – og at man sagtens, mens man sidder i fængsel, bl.a. kan komme ud og fortælle de ting til unge mennesker.

Det mener jeg er stødende, og jeg tror, at et meget stort flertal i befolkningen vil betragte det som meget stødende og meget uheldigt, at der er sådan nogle tilstande. Og dér er det altså, jeg efterlyser, at regeringen strammer op på sådan et område som det her og siger til de myndigheder, der håndterer det her, at man altså ikke vil acceptere, at hærdede forbrydere render rundt på gader og stræder og fortæller den slags ting.

Og vi mener, at man skal stramme op omkring udgange, for en rocker som Jønke burde ikke have haft udgang nogen som helst af de gange, hvor formålet var at fortælle unge mennesker om hans hærdede kriminalitet i hans kriminelle fortid.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Diskussionen mellem hr. Søren Søndergaard og hr. Peter Skaarup har været lidt forvirrende, men skal jeg forstå hr. Peter Skaarups sidste indlæg på den måde, at når man er prøveløsladt, må man heller ikke sige noget? For det sidste eksempel, Torkil Lauesen fra Blekingegadebanden, er jo prøveløsladt, og er det så sådan, at man heller ikke må sige noget i den sammenhæng? Eller hvad er det, hr. Peter Skaarup rent faktisk mener? Er det sådan, at hvis man har begået en forbrydelse, må man ikke tale i offentlige forsamlinger? Eller hvor er det, hr. Peter Skaarup vil hen med den ekstrastraf, der skal lægges ovenpå?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der er to ting, jeg gerne vil spørge hr. Peter Skaarup om, og den første er: Var det ikke mere passende, om hr. Peter Skaarup følte det stødende, at borgmestre i borgerligt ledede kommuner og skoleledere og andre folk, der har med unge mennesker at gøre, inviterer de pågældende personer til at holde foredrag? Var det ikke det, forargelsen skulle rette sig mod?

Og det andet spørgsmål er: Hvad med personer, som er blevet dømt og straffet, og som har udstået deres straf og omsider, efter 12 eller 14 eller 16 år, kommer ud i samfundet? Må de heller ikke have lov til at sige noget?

For sagen er jo, at uanset hvor lang en straf man får, kommer man i Danmark altid ud på et eller andet tidspunkt, når straffen er udstået.

Og da vi ikke har indført dødsstraf i Danmark, og det håber jeg da heller ikke Dansk Folkeparti vil foreslå, så kommer disse personer jo ud på et eller andet tidspunkt; så har de efter Det Radikale Venstres opfattelse udstået regnskabet med samfundet, og så må de også have lov at have den ytringsfrihed, som vi andre har.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen det kan udvikle sig til en lang diskussion om, hvad der stødende, og hvad der ikke er stødende.

Det, vi bare vil holde fast ved i Dansk Folkeparti, er, at når vi har en situation, hvor en hærdet kriminel, som burde sidde bag tremmer, og hvor der rundt omkring i Danmark er en opfattelse af, at han sidder altså inde, fast inde, han har begået et mord, han skal sidde inde, så er det altså stødende for vores retsbevidsthed herinde. Og det er et område, hvor vi lovgivningsmæssigt kunne gribe ind og sige: Vi vil altså ikke acceptere, at den mand får lov til at gå ud, mens han sidder i fængsel.

Det har regeringen ikke villet. Efter gentagne henvendelser fra borgerlige partier herinde om at få den sag gjort klar og på plads, har regeringen ikke villet det, og vi synes, det er uacceptabelt, at man ikke fra regeringens side kan udstede nogle langt hårdere retningslinjer for de udgange, som Jønke har benyttet sig af.

Så siger jeg derudover, at efter at Jønke nu er kommet ud, hvad jeg begræder er sket, og efter at det ikke lykkedes f.eks. at idømme Blekingegadebanden en kollektiv straf – et emne, som vi skal debattere senere på dagen – for mordet på en politimand i sin tid, så er det, jeg siger, at de personer, der nu har udstået deres straf, jamen de skal da have lov til at udtale sig om, hvad de vil.

Men det er stadigvæk stødende for min retsbevidsthed og for manges retsbevidsthed i Danmark, at de, der burde have haft den ekstrastraf, som fru Anne Baastrup taler om, henholdsvis på den ene og den anden måde, får lov til at opføre sig, som de gør, og udtale sig, som de gør.

Vi kan ikke lovgivningsmæssigt gøre noget ved det, det er jeg enig i, men vi kan i hvert fald som politikere tage afstand fra det, og dér ef-